

Prekentekest: Luk 21,25-33

Jesus sa: Det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenning bruser. Mennesker skal forgå av redsel og gru for det som kommer over jorden. For himmelrommets krefter skal rokkes. Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet. Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet, for da er deres forløsning nær.

Han fortalte dem en lignelse: Se på fikentreet og alle de andre trærne! Når dere ser at de springer ut, forstår dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, når dere ser at dette skjer, vite at Guds rike er nær. Sannelig, jeg sier dere: Denne slekt skal ikke forgå før alt dette skjer. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldri forgå.

Slik lyder Herrens ord.

Nå er vi kommet til andre søndag i advent. Da jeg var barn syntes jeg tida gikk så seint fram mot jul. Det var så lang tid mellom hver søndag i advent, ukene gikk så seint og dagene var så lange. Nå synes jeg tida går så altfor fort. Slik er det for mange voksne. Tiden kan gå fort eller seint når en gleder seg til jul.

Hva gleder vi oss til med jula? Alle gavene, god mat, julemiddagen, kanskje gå rundt juletreet og oppleve god julestemning. Det kan være så forskjellig. Gå i kirken, få besøk av familien. Alt dette og mer til skaper forventning. Vi gleder oss til å feire Jesu fødselsdag, at han kom til vår jord for snart 2000 år siden. Vi ser fram til å feire noe som har hendt!

Advent betyr komme. Det skal minne oss om at Jesus kom en gang som et lite barn til vår jord. Det var utgangspunktet for vår tidsregning. Vi er nå i 1996 etter Kristi fødsel. Men advent skal også minne oss om to ting til; at Jesus kommer i dag, det vil si at Jesus kommer til alle som tar imot ham og vil være Guds barn. Det er selve evangeliet i en sum, slik Den lille bibel Joh 3,16, sier det: "For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv." Jesus er til stede hos den som tror på ham. Han er hos oss i kirken i dag.

Det tredje ordet advent skal minne oss om, er at Jesu en dag skal komme tilbake til jorden som konge. Det var det vi hørte om i bibelordet vi leste. Vi skal få lov til å glede oss og ha forventning. Den dagen skal han hente alle sine hjem til fest og selskap hos Gud. Den dagen kommer til å overgå alle julaftener og juleselskap på en gang. Det skal vær en glad dag, en dag for gjensynsglede og fellesskap. Men før Jesus kommer igjen skal det skje ting som er skremmende.

"Det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner," leste vi, "hav og brenning skal bruse og himmelrommets krefter skal rokkes." Når vi er ute om kvelden og ser på stjernehimmlen, er vi vant til at stjernebildene er på plass på himmlen. Karlsvogna, Orion og alle de andre. Men en dag skal det ikke lenger være sånn.

Jesus varsler en kosmisk katastrofe, universet skal en dag brått bryte sammen. Over hele jorden skal mennesker bli grepet av angst og fortvilelse. Hos profeten Joel står det om denne dagen at solen skal formørkes, og månen bli som blod.

Vi kan forestille oss at det vil være skremmende å se at dette skjer. Det er ikke vanskelig å forestille seg at mennesker som opplever veldige naturkatastrofer blir i tvil om det er dommedag som kommer. I 1927 var det en voldsom naturkatastrofe her i Vestfjorddalen. Det kom en veldig vårløsning med snøsmelting i fjellet og mye regn. Måna gikk langt over sine bredder. Det var også en solformørkelse, og det ble veldige ødeleggelser. Det gikk ras fra begge sidene av dalen, og mange hus i Rjukan ble totalt ødelagt. Det er ikke rart at mange da lurte på om det var den siste dagen som kom. I ettertid vet vi at verden gikk videre. Det ble nye dager og nye år. Livet på jorda, i Rjukan og Tinn, fortsatte. Himmelrommets krefter var ikke rokket. Karlsruvogna stod på sin vante plass.

Jesus har fortalt at en gang blir det alvor. Virkelig alvor. Og han sammenligner det med hva som skjer om våren. Hos oss er det slik at når våren kommer og telen går ut av jorda, da blir det sølete og hullete på veier uten asfalt, og mange steder flommer småbekker og elver over. Om våren må dette skje for at sommeren skal komme. På en lignende måte er det nødvendig med en veldig vårløsning for at en bedre verden skal komme. Det skal en dag bli sommer i Guds rike. "Da skal dere rette dere opp," står det, "og løfte hodet, for da er deres forløsning nær."

"Da skal dere se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet." Dette er en skremmende hendelse for den som ikke tror. Dagen kommer som en katastrofe. Men disse ordene er sagt til trøst for alle som kjenner Jesus. Når dette skjer, da er det en vi kjenner som kommer, det er Jesus, vår Frelser og venn.

Jesus kommer, men på en annen måte enn da han sist kom synlig til verden. Da kom han som et lite barn, og som en fattig og tilsynelatende svak mann, en mann mange foraktet. Nå i dag kommer han til den som søker ham, men på en usynlig måte. Når Jesus kommer igjen på verdenshistoriens siste dag, skal alle se det, og ingen skal være i tvil. Det er kongen over alle konger som kommer. Det er dommeren som skal dømme levende og døde som kommer. Det er han som har all makt i himmel og på jord, og som holder verdensrommets krefter oppe så lenge det er nådens tid. Det er vennen vår som kommer for å la sitt rike bryte gjennom med kraft. Og vi skal få gå inn i det og ta det i bruk.

Når skjer så dette? Det vet vi ikke. Selv ikke vitenskapen kan regne det ut for oss. For det skjer ikke som følge av utvikling eller menneskeskapt krise, derfor kan det ikke regnes ut. Det skjer som et Guds inngrep i historien, brått og uventet. Gud som holder skaperverket oppe og planetene i bane, vil en dag la

det hele falle sammen for at noe bedre og fullkomment skal oppstå; en ny himmel og en nyskapt jord. En ny verden der det som før var er borte.

Vi kan følge med på tegn i tiden, og vi vet at dagen nærmer seg for hvert år. Men dagen og timen vet ingen. Alle forsøk på å regne det ut er bare bløff. Gud har ikke gitt det til kjenne, og han røper det ikke til noen. Det vi vet er at det vil skje brått og plutselig, når vi minst venter det. Det går ikke an å regne seg fram til dagen, for den kjenner ingen utenom vår Far i himmelen. Han alene vet når Sønnen skal komme i makt og herlighet. Når det skjer skal vi vite at for den som tror er det ingen undergang. Fikentreet springer ut. Det er bildet som Jesus bruker, det er vår i luften, det er forventning, det er sommeren som står for døren.

Og når han kommer skal han gi frihet til undertrykte, mat til underernærte. Troende som har slitt med sykdom skal brått bli friske. Lamme skal gå. Blinde skal se. For Jesu venner over hele jorden skal sorg bli til jubel denne dagen. Gjensynsgleden skal være stor, og fremfor alt; gleden over å møte Jesus ansikt til ansikt.

Vissheten og håpet om at dette skal skje, skal gi oss krefter og mot til å gjøre en innsats her i verden, mens vi venter, for det er Guds vilje. Vi skal være beredt til å hjelpe. Vi skal be og synge, arbeide og forkynne, ta vare på den jorden og det budskapet vi er satt til å forvalte. Og vi skal få se fram til det Gud har lovet, rette oss opp og løfte hodet, for Jesu advent er nær, Jesu komme i herlighet. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.